

ЗНАЙСЦІ САЛДАТА... ПРАЗ БІБЛЯТЭКУ

Сёння шмат хто цікавіца лёсам сваіх загінушых на вайне бацькоў і дзядоў. І падказаць шлях гэтых пошукаў могуць не толькі ў архівах, але і ў бібліятэцы. Галоўная з іх у Магілёўскай вобласці, якая носіць імя Леніна, сёлета адзначае свой 80-гадовы юбілей. Тут захоўваюцца кнігі, якія чыталі салдаты перад боем. А яшчэ шмат рэдкіх дакументаў з розных архіваў.

Падчас дзён адчыненых дзвярэй тут зноў нагадвалі пра гады ліхапедці і знаёмілі чытачоў з навінкамі. Дзяякучуя краязнаўцу з Варонежа Рыгору Плахатніку нядаўна тут з'явіліся 12 нумараў расійскага часопіса «Военно-исторический архив» з апошнімі даследаваннямі гісторыкаў пра невядомыя старонкі вайны, яе герояў, фотадокументы, якія распавясяюцца на шырокую аўдыторыю ўпершыню.

— З Рыгорам Плахатніком нас звязвае агульнае мінулае, — адзначыла падчас презентацыі часопіса загадчыца аддзела беларускай і краязнаўчай літаратуры Тамара КАЛІНІНА. — Яго дзед змагаўся на Буйніцкім полі ў палку Сямёна Кцепава, у апошні дзень абароны трапіў у палон і быў вызвалены толькі 2 мая 1945 года. Плахатнік узгадвае, што дзед не любіў хадзіць на звязаныя з вайной урачыстасці. У той час усе, хто прайшоў праз палон, адчувалі сябе без віны вінаватымі. І ўнук даў сабе зарок, калі вырасце, абавязкова пабывае на Буйніцкім полі, паглядзіць,

дзе ваяваў дзед, і будзе рабіць усё для таго, каб ніхто з апаленых вайной не быў забыты.

Супрацоўніцтва з бібліятэкай пачалося з 2011 года, калі Рыгор Плахатнік выйшаў на сайт установы і быў уражаны віртуальнай выставай «Абараона Магілёва. Хроніка мужнасці». У тым жа годзе ён упершыню прыехаў у Магілёў, наведаў Буйніцкае поле. А бібліятэцы ён перадаў шмат унікальных дакументаў — копіі картачак веннапалонных з нямецкіх і расійскіх архіваў.

Каштоўнасць апошняга яго падарунка ўжо ацанілі гісторыкі і краязнаўцы. «Часопіс унікальны тым, што заснаваны на дакументах, якія знаходзяцца ў Цэнтральным архіве Мінабароны Расіі ў Падольску, — адзначыў выкладчык Магілёўскага ўніверсітэта харчавання Фёдар СВІНЦІЦКІ, аўтар некалькіх кніг пра вайну. — У тым архіве ўсе дакументы Вялікай Айчыннай вайны. Але беларусам цяжкавата туды трапіць, як і іншаземцам, нам патрэбен спецыяльны дазвол Мінабароны Расіі. Лёс многіх салдат па 1941 годзе мы не можам прасаць — не захавалася дакументаў. А вось па 1944 годзе ўсе дакumentы ёсць. Яны ляжаць у Падольску і чакаюць свайго даследчыка. Я толькі па магілёўскай наступальнай аперацыі знайшоў 970 новых прозвішчаў, і многія з іх з'явіліся на помніках. У Магілёўскім раёне ёсць маленькая вёска Вялікае Бушкава. Там загінулі 102 салдаты. У 2009 годзе там паставілі помнік».

Нэлі ЗІГУЛЯ.
zigulya@zviazda.by